

[Hjortnæs.]

Lind skal drøfte problemerne med. Jeg har indtil dette tidspunkt troet, at fremskridtspartiet var det eneste parti i dette folketing, som sympatiserede med de synspunkter, Vinding Kruse gjorde sig til talsmand for, og som har deres oprindelse i 1930ernes og 1940ernes verden. Jeg håber meget, at jeg har misforstået fru Nathalie Linds intentioner med at citere Vinding Kruse, og at Vinding Kruses filosofi ikke er venstres filosofi.

Vi kan vurdere de her rejste problemer principielt. Men vi er også nødt til at se på de faktiske kendsgerninger. Vi skal erkende, at det er overordentlig følsomt at røre ved den balance, der er skabt, og vi skal være overordentlig forsigtige med at tydeliggøre på en sådan måde, at smidige regler gøres usmidige.

Det, der har været opløftende ved debatten i dag, således som jeg opfatter den, er, at langt de fleste ordførere er opmærksomme på de mange komplicerede problemer, som de fremlagte forslag rejser. Jeg skal derfor også gentage, at socialdemokratiet er parat til at drøfte problemerne, men vi må på forhånd advare mod at søge konfliktskabende løsninger.

Nathalie Lind (V):

Jeg må først have lov til at kommentere de sidste meget bemærkelsesværdige udtalelser fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Hjortnæs. Jeg havde indtryk af, at der var to ting, han bebrejdede mig: for det første at jeg anvendte et citat fra 1913, for det andet at dette citat var fra en juridisk doktorafhandling skrevet af afdøde professor Frederik Vinding Kruse. Jeg håber ikke, socialdemokratiet nu lægger op til en ny Vanggaardssag, hvor man vil omdisputere folks ideologiske holdning, tilmed 27 år efter at de har skrevet det pågældende. Jeg gør opmærksom på, at Vinding Kruses synspunkter er antaget af det juridiske fakultet, og at han derfor har fået den juridiske doktorgrad, og så ønsker jeg ikke at diskutere mere på dette grundlag, for jeg finder det uværdigt.

Må jeg sige med hensyn til, at det er i 1913, det er skrevet, at der findes sandelig også yngre og nyere retslærde. Jeg kan citere

professor Koktvedgaard, som i 1960 får universitetets prisbelønning for en bog, der hedder „Kontraheringspligt“. Hr. Koktvedgaard er noget yngre end Vinding Kruse, han er nemlig 27 år, da han skriver denne bog, og professor Koktvedgaard, som han er i dag, er ikke for fin til at støtte sig til de retskilder, som bl. a. også Vinding Kruse udgør. Jeg vil gerne have lov at bruge et enkelt citat fra denne afhandling. Det er det eneste citat, jeg vil bringe herfra. Jeg kunne have bragt andre. Det er en afhandling, der som sagt bliver antaget af universitetet i 1960. Det hedder på side 228:

„Nutidens arbejdsret er organisationernes ret. Organisationernes magtstilling bliver stadig større, og de fleste menneskers erhvervsudøvelse er i vore dage ganske afhængig af organisationernes bestemmelser. En af domstolenes vigtigste opgaver inden for arbejdsretten er derfor nu og i fremtiden at sikre det enkelte individ en passende retsposition inden for erhvervsorganisationerne, bl. a. således at opgivelsen af den personlige frihed ikke bliver den pris, der skal betales for ret til medlemskab, ensbestydende med ret til erhverv.“

Når jeg citerede Vinding Kruse, var det, fordi han ud over disse synspunkter på så fortrinlig måde stadig i sin doktorafhandling gjorde opmærksom på, at det, vi her taler om, er et universelt problem, der gælder alle områder, gælder både erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter.

Jeg må derefter have lov at sige et par ord til arbejdsministeren. Jeg kan ikke sige, man blev meget klogere af den forklaring, arbejdsministeren vædede sammen her. Men jeg forstod da så meget, at det var meget interessant, at en medarbejder fra arbejdsministeriet havde haft en samtale med den norske retslærde Kristen Andersen, som også er formand for den norske arbejdsret, netop for et par dage siden. Det stod der for det første ikke noget om i det, som arbejdsministeren sagde her i formiddags. Arbejdsministeren sagde: „Forholdet er tværtimod det, at retstilstanden i Norge på dette område er ganske den samme som her i landet.“ Og arbejdsministeren sagde: „Derimod er indgåelse af eksklusivt aftaler med private arbejdsgivere uden for disse organisationer“ — uden for arbejdsgiverforening